

ganske nødvendige til at sikre Byernes Vandforsyning; men efter min Mening bør man ikke blive staaende derved. Man bør, foruden at sikre Vandforsyningsanlægene, ogsaa tage skyldigt Hensyn til Grundejerne i de Egne, hvorfra Vandet hentes, saaledes at disse ikke kan berøves det til deres Hus- holdning og Bedrift nødvendige Vand, uden at der skaffes dem Erstatning. Dette specielle Spørgsmaal har jo været rejst i Landstinget. Jeg haaber, at den Kom- mission, som den højtærede Indenrigs- minister har stillet i Udsigt, maa arbejde hurtigt.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Be- handling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6299).

Sagen sattes til Forhandling.

Thomas Larsen: Det foreliggende Forslag til Lov om Ændringer i Stats- banernes Takster tilsigter jo at bringe en haardt tiltrængt Balance mellem Stats- banernes Indtægter og Udgifter. I Be- mærkningerne til Lovforslaget begrundes dette væsentligst med, at Tjenestemand- loven har forøget Udgifterne meget stærkt, og desuden nævnes Kulprisernes Stigning. Efter hvad Ministeren udtalte i sin Fore- læggelsestale, og hvad der er anført i Be- mærkningerne til Lovforslaget, vil Kul- prisernes Stigning formentlig vedblive endnu i nogen Tid, ja, man mener endogsaa, at Kulpriserne for indeværende Aar vil naa op til 175 Kr. pr. Ton for amerikanske Kul, hvilket er en meget høj Pris. Disse Grunde, som saaledes er anførte for den stærke Udgiftsstigning, lader sig naturlig- vis ikke forkaste; det er jo en Selvfølge, at Loven om Tjenestemandslønningerne og de høje Kulpriser har betydet en enorm Udgiftsforøgelse for Statsbanerne, som Ind- tægterne aldeles ikke har kunnet holde Skridt med. Hertil kommer endvidere, som den højtærede Minister ogsaa berørte i sin Forelæggelsestale, at alle øvrige Ma-

terialer, som Statsbanerne skal bruge, lige- ledes er steget meget stærkt i Pris. Der er jo heller ikke Tvivl om, at 8 Timers Arbejdsdagen har været overordentlig kostbar for Statsbanerne, der maaske er den Virksomhed, hvor 8 Timers Arbejds- dagen vil vise sig at være allermost be- kostelig, thi det er jo klart, at naar 8 Ti- mers Arbejdsdagen skal overholdes, vil det medføre eet af to eller maaske begge Dele: et meget stærkt forøget Tal af Tjeneste- mænd eller ogsaa en meget stærk For- øgelse af Overarbejdspenge. Nu ser jeg godt, at det kan komme til at betyde over- ordentlig meget, hvorledes 8 Timers Ar- bejdsdagen bliver ført ud i Livet, thi der er jo ingen Tvivl om, at den kan føres ud i Livet paa en Maade, der ikke tilnærmel- sesvis vil medføre en saadan Bekostning, som der vil komme, hvis der bliver taget mindre praktisk paa Sagen. Der bør fra Statsbanernes Side tages det allerstørste Hensyn til, at den Arbejdskraft, som Stats- banerne er i Besiddelse af, bliver udnyt- tet paa den bedst mulige Maade. Gør den det, saa kan der arbejdes økonomisk, og gør den det ikke, vil der gaa mange, mange Penge til Spilde mellem Aar og Dag.

Jeg er heller ikke helt overbevist om, om det ikke ogsaa paa andre Punkter skorter noget paa, om jeg saa maa sige, Initiativ med Hensyn til en praktisk og rationel Drift af vore Jernbaner. For mig er der i den seneste Tid forebragt forskellige Klager, navnlig over, at Vognene ikke udnyttes tilstrækkelig; der henstaaer i længere Tid paa store Stationer Hun- dreder af lastede Vogne, som ikke befor- dres, skønt man antager, at der maa være Tider paa Døgnet, hvor Befordring kunde finde Sted uden at genere den or- dinære Trafik. Jeg skal ikke kunne sige, om disse Klager er berettigede, men jeg har ønsket at nævne dem, for at de kan blive undersøgt, da det jo er et Spørgsmaal af meget stor økonomisk Betydning for Statsbanerne, om Vognene føres frem saa hurtigt, som det overhovedet er muligt; det er heller ikke uden Betydning for Af- sendere og Modtagere.

Indtægterne har, som sagt, desværre ikke paa langt nær holdt Trit med Ud- gifterne, og Resultatet er blevet, at vi Aar for Aar har haft et næsten afskrækkende Driftsunderskud. Det er meget beklage- ligt, at en saa fremtrædende Statsvirk- somhed som Statsbanerne i den Grad, som Tilfældet har været, har forøget den almindelige Skattebyrde, der i Forvejen